

Veredict del III premi de microliteratura Joaquim Carbó

El 23 d'abril passat es va fer públic el veredict del III Concurs de microliteratura Joaquim Carbó

de Caldes de Malavella. Aquests en són els guanyadors i aquestes són les seves obres:

CATEGORIA D'ADULTS

1r Premi categoria adults

Guanyador: Josep Bech

Títol: *Game over*

Quedaven cinc hores per a la fi del món, i el pare s'acabava d'acomiar de nosaltres i s'havia tancat en el seu estudi després de confessar-nos que les úniques coses que s'havia estimat en haches aquest món eren Mozart i l'aigua de Caldes de Malavella. Tot just havien dit que Oceania havia estat ja destruïda per la radiació i això significava, entre d'altres coses, que es podia donar el gos marsupial per definitivament extingit. La rotació del planeta anava fent caure els meridians en holocaust, un a un, i la ràdio no deixava d'informar d'avions que, plens a vessar de gent, aterraven a aeroports occidentals amb la inútil esperança d'escapar unes hores a la mort universal. La mare estava asseguda a la taula de la cuina, i mirava fotos. Al lluny se sentien trets i detonacions de granada de cristians que havien decidit posar fi a la seva vida i la dels seus éssers estimats amb rapidesa per tal d'agafar lloc al cel. Es feia fosc. El pare havia posat a tot drap l'ària de la Reina de la Nit, i me'n vaig anar a la terrassa a entendre-la. Avall, la gent es reunia espontàniament i feia fogueres al parc. S'abraçaven, s'imbricaven en masses de cossos aferrant-se a la terra com formigues que acabaven de localitzar una crisàlide. Vaig imaginar el Bosco dirigint-los amb un megàfon. Començava a ploure cendra i vaig tornar a entrar. La mare continuava mirant fotos. Les estenia al terra, per dates. "Cronològicament", va dir. Vaig tornar a la meua habitació. Al fons del passadís se sentia el *Dies Irae*. Vaig escriure l'epitafi de Rilke en un full de calendari de taula, em vaig posar els meus millors texans i vaig baixar al carrer.

1r premi categoria adults local

Guanyadora: Pili Turon Vázquez

Títol: *Càpsules minerals*

El telèfon sonava per tercera vegada i l'encarregat continuava amb la vista perduda, seguint ampolles imaginàries sobre una cinta transportadora aturada des de feia dos dies. Li havien dit que era definitiu, que s'havia acabat. Feia un mes que l'advocada de l'accionista majoritari havia convocat el comitè d'empresa i, amb to amable i paraules exactes, els va explicar la situació. Va tancar el comunicat –tal com el va anomenar– encaixant la mà del representant sindical mentre reproduïa una ganyota mesuradament espontània que transmetia condol i suport. Va agafar la bossa de mà, els va donar l'esquena per caminar fins a la porta del despatx, la va obrir i un nus a la gola els va emmudir fins que van deixar de sentir el repicar dels talons allunyant-se sobre les rajoles del terra de l'oficina.

L'aigua de Caldes de Malavella es transformarà en aromes termals i essències minerals. Les botelles se substituiran per càpsules de contingut eteri i el líquid per bombolles pures. Les plantes embotelladores tancaran per fer lloc a diversos laboratoris i unes desenes de xalets sostenibles, integrats a l'entorn i respectuosos amb l'arquitectura local. Un projecte impecable i una operació econòmica immillorable, els van assegurar.

L'home començava a sentir la rebel·lió al seu cap, enmig del soroll de caixes descarregant-se, el dringar d'ampolles que topen, l'esclat de vidres al terra, els maleïts camions esperant, els retrets del seu pare quan va fer tard el primer dia de feina... i el telèfon altra vegada! Es va ajustar les ulleres i va encarar el camí cap al tauler de comandaments, allò no podia acabar així. Va encendre tots els llums de la nau i va posar en marxa les cintes, just abans de cridar que moriria abans que empassar-se una d'aquelles píndoles d'aigua mineral.

CATEGORIA JUVENIL

Premi Juvenil 1r. Nivell (1r. ESO)
Guanyadora:: Jèssica A. Molina i Gil
Títol: Amor trobat

Tinc un cor a la butxaca,
encara busco algú,
tinc un cor a la butxaca,
te'l regalaré a tu.

Avui és un gran dia,
anunciem-ho tots corrent,
celebrem-ho amb alegria,
divertint-nos de valent.

Allà on els mars no tinguin horitzó,
voldria guiar-te.
Allà on l'aigua de Caldes de Malavella sigui bella i
clara, voldria portar-te.

Allà on la lluna dolça canti per a tu,
voldria acompanyar-te.
Allà on el temps no tingui minuts,
voldria portar-te.

Perquè siguis on siguis,
estaré sempre amb tu.
Perquè vagis on vagis,
seguirem sempre junts.

Premi Juvenil 2n Nivell.
Guanyador: Aleix Farssac i Trull
Títol: Història d'una vida

Com cada matí, la Montserrat va sortir a passejar pel poble. Sortint de casa seva, va anar fins a la plaça de la Creu, enfilà el carrer Major amunt i entrà a la riera, va passar per aquell bonic túnel de pedra, que era baixet però li era igual, al cap i a la fi ella no s'havia d'ajupir pas per passar-hi. Arribà als safaretjos, plens d'aquella meravellosa aigua de Caldes de Malavella. En aquell moment notà una punxada al pit, que es va anar expandint per tot el cos, mentre que el dolor es feia més i més intens; no podia respirar, va caure a terra i no es podia moure, ni cridar, i estava molt cansada. Notà una esgarripança que li recorregué tot el cos, seguida d'una sensació de benestar, no notava ni fred ni calor. De cop i volta, començà a recordar. Recordà tot el que li havia passat davant d'aquells safaretjos. Va veure una imatge que ja no recordava, de quan era petita, jugant amb els seus amics amb un pneumàtic vell fent-lo rodar amunt i avall, al costat de les mares que rentaven la roba amb aigua calenta, i recordà també una olor especial, aquell perfum de sabó. També pensà en la seva adolescència, amb el seu primer xicot passejant junts per allà. També li vingué a la memòria quan el seu difunt marit Josep li proposà matrimoni i li regalà un preciós anell d'or. Recordà moltes més coses, era normal, als seus noranta-tres anys es tenen moltes vivències. Ara flotava, ho sabia, havia de fer un llarg viatge cap al desconegut, tots els seus éssers estimats l'esperaven, marxava cap al més enllà ni cap amunt ni cap avall perquè la mort no distingeix entre el bé i el mal...

CATEGORIA INFANTIL

3r. curs CEIP Sant Esteve
Guanyador: Arnau Vila i Triviño
Títol: L'aigua de Caldes de Malavella

Vet aquí que una vegada hi havia una gent d'un poble anomenat Caldes de Malavella que tenien un turó que li deien el Turó de les Ànimes. Tothom

sentia fressa per les nits. I qui feia fressa eren els follets que anaven a banyar-se al turó. Fins que un bon matí una dona va anar a buscar aigua i va descobrir-hi un follet que va quedar-se adormit. I van saber qui feia fressa per les nits i van dir: ep! Si els follets anaven a banyar-se al turó, és senyal que l'aigua és bona. L'embotellarem i la van anomenar l'aigua de Caldes de Malavella.

4t. curs CEIP Sant Esteve **Guanyador: David Esteve i Busquets** **Títol: La meravellosa aigua de Caldes**

Hi havia una vegada un nen que tenia una afició molt estranya, beure aigua. Aquest nen es deia Joan, però bevia tanta aigua que a casa seva es va acabar, i s'havia d'estar més de 5 dies seguits sense veure aigua, i a més quan n'hi havia, se la bevia tota ell. Així que un bon dia, quan ja era més grandet, va decidir anar-se'n de casa, i com que l'afició de l'aigua encara li durava, va decidir anar a un poble on hi hagués molta aigua com ell volia, i un dia buscant i rebuscant en un diari va veure aquest anunci:

Caldes de Malavella amb nucli antic molt maco, força urbanitzacions, etc. Amb una meravellosa aigua. Bla quetebla retetatablalaralala ...

Així que va decidir anar a viure a aquest poble de la meravellosa aigua de Caldes de Malavella. I com que el seu poble era molt lluny hi va anar amb vaixell.

Quan va ser allà el primer que va fer va ser, evidentment, veure molta aigua a la primera font que va trobar. I com que tampoc tenia casa es va ficar a passejar pel carrer, a mirar les que hi havia. Al final va trobar una casa que es veia que feia molt temps que no hi vivia ningú, per tant, va decidir anar-hi a viure. Així que va anar al propietari i la va comprar sense més ni més. Aquella casa era al c. Rossinyol, núm. 10.

Un dia, va decidir vendre tots els mobles de la casa nova, que ara ja no era tan nova, però és igual. Quan ja els tenia tots venuts, evidentment, en va anar a comprar de nous. Mentre col·locava els nous, va trobar petjades de vaca, i ell va voler saber si allà hi havia hagut mai vaques, i el propietari li va respondre que sí. Així que un dia va decidir seguir les petjades i va trobar, uuuuuuuuuuuuuu, que bé! Una font de les Roques que, segons els entesos, és la més bona de Caldes de Malavella.

5è. curs CEIP Sant Esteve **Guanyador: Hector Perezagua i Minguell** **Títol: El somni**

De tant en tant bec l'aigua de Caldes de Malavella a la nit i quan vaig a dormir somio en un món meravellós. Les flors parlen amb el sol i els arbres ballen quan plou. Les muntanyes són fetes de "xuxes" i a la nit la lluna és de formatge, i jo sóc el

que sempre he volgut ser: un home prim i alt, sense problema i ser ric. Al despertar la meua mare em pregunta si he somiat i jo li dic que sí, i ella em diu: -Què has somiat? I jo li contesto:

-El mateix de sempre.

Ja ho saps si vols somiar, l'aigua de Caldes has de tastar!

6è. curs CEIP Sant Esteve **Guanyador: Arnau Simon i Roca** **Títol: Vista de cavall**

Aquesta història que us narraré va passar fa ben poques llunes, quan els arbres començaven a perdre fulles i el bosc olorava a bolets.

El meu amo em va fer llevar molt d'hora, em va raspallar i em va posar la brida. Vaig notar que alguna cosa passava, però no sabia el què. Vam marxar al galop. Tres dies després, cavalcant gairebé sense aturar-nos i sense veure una ànima, vàrem arribar als afores de Caldes. L'amo va preguntar a un pagès que estava llaurant:

-Perdoni, bon home, on puc trobar l'aigua màgica de Caldes de Malavella? El meu pare està molt malalt i l'aigua el curarà.

-No podràs trobar-la, vailet, ella et trobarà a tu si el teu cor és prou pur - va contestar l'home.

Aquella nit, l'amo estava molt preocupat, va estar cantant velles cançons que havia après de l'avi i orant als seus Déus perquè l'ajudessin.

Quan al final es va adormir un raig de llum sortia del seu cor. Aquella llum obria un passadís a través del bosc. M'hi vaig endinsar, sense saber perquè, seguint aquella llum, i al cap de poc, vaig arribar a un sortidor d'on brollava una aigua misteriosa i calenta. Alguna cosa em deia que aquella era l'aigua de Caldes de Malavella que el meu amo buscava. El vaig despertar i el vaig guiar fins la font. Ell va omplir la cantimplora d'aquella aigua calenta tot i agraint als Déus haver-la trobat. Tots dos en vàrem beure i no sé què deuria tenir, que una força desconeguda em va fer galopar com el vent, sense parar, fins al campament. L'amo va córrer cap a la tenda i va donar de beure l'aigua al pare. L'home va obrir els ulls i amb un somriure va dir:

-Gràcies fill, ja em sento millor.

El pare es va aixecar i tot el poblat va fer una festa, contents per haver recuperat un home tan estimat.

